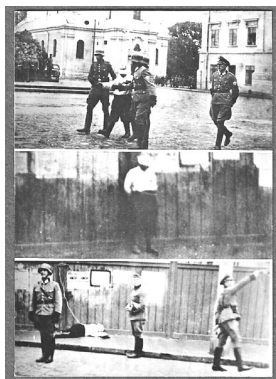

ANTYKLERYKALIZM

W czasie II wojny światowej zamordowano 20 % polskich księży - na zdjęciu egzekucja ks. Romana Pawłowskiego

To pojęcie jest nam bardzo dobrze znane. Samego znaczenia tego słowa wydaje się nie trzeba tłumaczyć. Warto jednak postawić sobie pytanie, czy antyklerykalizm jest zjawiskiem nowym? Czy też historia może pokazać podobne do współczesnych postawy i zachowania antyklerykalne?

Najczęściej twierdzi się, że antyklerykalizm jest postawą która sprzeciwia się nadmiernemu wpływowi duchowieństwa chrześcijańskiego na życie społeczne a zwłaszcza polityczne. Faktycznie takie hasła wszelkie ruchy antyklerykalne wypisują na swych sztandarach. Oficjalnie najczęściej głoszą one, że ich celem jest oczyszczenie i naprawienie życia religijnego z błędów wprowadzonych do religii przez duchownych.

Historia chrześcijaństwa pokazuje, że od czasów starożytnych pojawiały się w łonie Kościoła tendencje, które odwoływały się do haseł antyklerykalnych. Pierwszą znaną taką antyklerykalną grupą reformatorów Kościoła wydają się być montaniści, którzy pod koniec drugiego i na początku trzeciego wieku po Chrystusie głosili, że w Kościele nie potrzeba duchownych – Kościół powinien być kierowany przez charyzmatycznych liderów, którzy nie potrzebują sakramentów, ale działają z natchnienia Ducha. Ta idea będzie się w Kościele odradzać w różnych formach przez całe jego dzieje i dziś także jest bardzo dynamiczna. W starożytności również pojawia się drugi nurt antyklerykalizmu, który przychodzi najczęściej z zewnątrz Kościoła i stawia tezę, że sam Kościół może nawet byłby do zaakceptowania, ale nie może on mieć zorganizowanych struktur opartych o duchownych oddanych wyłącznie Kościołowi, bo oni stanowią zagrożenie dla państwa bądź dla społeczeństwa, gdyż mają możliwości wpływania na ludzi i kształtowania ich opinii. Pierwszym prześladowcą Kościoła, który szedł po tej linii myślenia był cesarz Walerian w połowie III wieku. Najwyraźniej jednak to podejście zaprezentowali w starożytności cesarze początku wieku czwartego, którzy wznieśli prześladowanie zapamiętane pod imieniem jednego z nich – Dioklecjana. Ostrze tych prześladowań było wymierzone w duchownych. Oczywiście nie po to, aby oszczędzać wiernych, ale by ich pozbawić pasterzy a przez to oparcia, co z kolei prowadzić miało do unicestwienia chrześcijaństwa z państwie rzymskim.

Przez całą historię Kościoła te dwa nurty antyklerykalizmu nieustannie się przewijają. Z jednej strony pojawiają się wewnątrz Kościoła radykalni krytycy, którzy zdecydowanie odrzucają jego hierarchiczny ustrój proponując w to miejsce wspólnotę ludzi „wolnego ducha”. Takimi byli w średniowieczu m.in. katarzy, albigensi, mediolańska pataria, biczownicy, franciszkańscy spirytualiści, lollardzi, husyci, zwolennicy Savonaroli. Z tego nurtu wywodzi się cała reformacja XVI wieku i kolejne jej fale w wieku XVII i XIX. Dziś nie mało jest ruchów w Kościele, które w ten właśnie sposób usiłują zmienić strukturę Kościoła. Chyba najgłośniejszym z nich jest obecnie niemiecka „Droga Synodalna” i wcześniejszy ruch „Wir sind die Kirche”. Takich grup i u nas nie brakuje jak choćby zwolennicy zbuntowanych księży Piotra Natanka czy Daniela Galusa.

Jeszcze wyraźniejszy jest nurt antyklerykalny, odwołujący się do drugiego motywu – zwalczania duchowieństwa dla dobra społeczeństwa. Tendencje te szczególnie wyraźnie objawiły się od początku czasów nowożytnych. Otworzyło im drogę oświecenie, które będąc modą intelektualną głosiło hasło wyrwania człowieka z niewoli religii. Oświecenie przygotowało intelektualny grunt pod działania rewolucyjne. Najpierw w wielkiej rewolucji francuskiej a potem w kolejnych wystąpieniach takich jak rewolucja bolszewicka w Rosji, rewolucja w Hiszpanii, Meksyku. Takim był an-

tyklerykalizm faszyzmu i komunizmu trwający w wielu rejonach świata po dziś dzień. Takim też neomarksistowski antyklerykalizm naszych czasów. Jego celem głoszonym jest uwolnienie społeczeństwa od zgubnych wpływów kleru; faktycznym zaś pozbawienie Kościoła pasterzy, aby Kościół zniszczyć.

Warto w tym miejscu zauważyć, że duchownych ma nie tylko chrześcijaństwo, ale też inne religie. Nigdzie jednak nie pojawiają się nurty antyklerykalne. Tylko w odniesieniu do chrześcijaństwa, a szczególnie do Kościoła katolickiego...

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE NA 16 NIEDZIELĘ ZWYKŁĄ, 23.07.2023

W liturgii w nadchodzącym tygodniu: w poniedziałek św. Kingi; we wtorek św. św. Jakuba i Krzysztofa; w środę św. Joachima i Anny; w sobotę św. Marty, Marii i Łazarza.

Do końca lipca codziennie po Mszy o 11.00 odmawiamy Litanię do Krwi Chrystusa.

Dziś, z racji nadchodzącego wspomnienia św. Krzysztofa, po każdej Mszy Świętej poświęcenie samochodów i innych pojazdów mechanicznych na parkingach przy naszym kościele. Także we wtorek poświęcimy samochody po Mszach o 8.00, 11.00 i 18.00.

Zachęcamy do udziału w 43 Krakowskiej Pieszej Pielgrzymce na Jasną Górę. Tradycyjnie odbędzie się ona w dniach 6 – 11 sierpnia. Zapisy przyjmuje Siostra w kancelarii parafialnej od wtorku do soboty.

Na nadchodzący tydzień składamy wszystkim najlepsze życzenia: dla korzystających z wakacji błogosławionego odpoczynku; dla pozostających w obowiązkach codziennych sił i wytrwałości.

EWANGELIA NA DZIŚ I SŁOWO BOŻE NA CAŁY TYDZIEŃ

Jezus opowiedział tłumom tę przypowieść: „Królestwo niebieskie podobne jest do człowieka, który posiał dobre nasienie na swojej roli. Lecz gdy ludzie spali, przyszedł jego nieprzyjaciel, nasiał chwastu między pszenicę i odszedł. A gdy zboże wyrosło i wypuściło kłosa, wtedy pojawił się i chwast. Słudzy gospodarza przyszli i zapytali go: «Panie, czy nie posiałeś dobrego nasienia na swej roli? Skąd więc się wziął na niej chwast?» Odpowiedział im: «Nieprzyjazny człowiek to sprawił». Rzekli mu słudzy: «Chcesz więc, żebyśmy poszli i zebrali go?» A on im odrzekł: «Nie, byście zbierając chwast nie wyrwali razem z nim i pszenicy. Pozwólcie obojgu rósć aż do żniwa; a w czasie żniwa powiem żeńcom: Zbierzcie najpierw chwast i powiążcie go w snopki na spalenie; pszenicę zaś zwieźcie do mego spichlerza»”. (Mt 13,24-30)

Nd: Mdr 12,13.16-19; Rz 8,26-27; Mt 13,24-30 / **Pn:** Wj 14,5-9a.10-18; Mt 12,38-42 / **Wt:** 2Kor 4,7-15; Mt 20,20-28 / **Śr** Wj 16,1-5.9-15; Mt 13,1-9 / **Cz:** Wj 19,1-2.9-11.16-20b; Mt 13,10-17 / **Pt:** Wj 19,17.20,1-17; Mt 13,18-23 / **Sb:** 1J 4,7-16; J 11,19-27.

Trwajcie w miłości

Ten dwumiesięcznik zawsze przynosi liczne materiały będące świadectwami wiary i nawrócenia - działania Boga w życiu ludzi.

Msze Święte w niedziele: 6.30 / 8.00 / 9.30 / 11.00 / 12.30 / 16.00 / 17.30 / 19.00

Msze Święte w dni powszednie: 6.00 / 6.30 / 7.00 / 7.30* / 8.00 / 11.00 / 18.00 (* nie ma Mszy o 7.30 w środy i pierwsze piątki)

Spowiedź (w kaplicy pojednania): w niedziele kwadrans przed każdą Mszą Świętą / w dni powszednie: 6.00-8.30; 16.30-18.00.

Kancelaria parafialna

Dyżur księdza:

poniedziałek – wtorek 16.30-17.45

środa – piątek 10.00-10.45 16.30-17.45

sobota 10.00-10.45

Dyżur siostry:

poniedziałek nieczynne

wtorek – piątek 10.00-11.00 16.30-18.00

sobota 10.00-11.00

W pierwsze piątki miesiąca i święta kancelaria nieczynna

Dane kontaktowe

ul. Obrońców Krzyża 1, 31-831 Kraków

kontakt.arkapana@gmail.com

www.arkapana.pl

Telefon do kancelarii: 12 644 06 24; Telefon do księdza dyżurnego: 791 164 081

Ks. Jerzy Czerwień 12 68 08 204

Ks. Jarosław Gawęda 12 68 08 206

Ks. Rafał Starzak 12 68 08 207

Ks. Władysław Kądziołka 12 68 08 208

Ks. Janusz Mieczkowski 12 68 08 210

Ks. Adam Trzaska 12 68 08 212

Ks. Piotr Waligóra 12 68 08 213

Ks. Bogdan Mosur 12 68 08 215

Ks. Józef Zieliński 12 68 08 216

Ks. Konrad Natkaniec 12 68 08 217

Numer rachunku bankowego parafii: 37 1020 2906 0000 1202 0086 9321